

Sygn. akt IV U 511/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2015r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania K. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 lutego 2015 r. (Nr (...))

w sprawie K. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

**I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu K. G. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 stycznia 2015 roku do dnia 30 czerwca 2018 roku;**

**II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz K. G. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt IV U 511/15

## UZASADNIENIE

Decyzją z 26 lutego 2015 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił K. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 stycznia 2015 r. wskazując, iż u wymienionego Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 19 lutego 2015 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

W dniu 2 kwietnia 2015 r. (data prezentaty) od wyżej wymienionej decyzji odwołanie złożył K. G., który wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Ubezpieczony wskazał m. in., iż orzeczenie wydane przez Komisję Lekarską ZUS z 19 lutego 2015 r. jest niezgodne z rzeczywistym stanem faktycznym oraz z zgromadzonym materiałem dowodowym (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 7-8).

### ***Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:***

K. G. w dniu 22 grudnia 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 159 akt organu rentowego). Składając powyższy wniosek, K. G. był uprawniony do pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 czerwca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. (decyzja (...) Oddział w S. z dnia 24 czerwca 2014 r. k. 139 akt organu rentowego).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 19 stycznia 2015 r. ustalił, że K. G. nie jest niezdolny do pracy (k. 161 akt organu rentowego). Na skutek zgłoszonego przez ubezpieczonego sprzeciwu, został on skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS. Wyżej wymieniony organ w orzeczeniu z 19 lutego 2015 r. stwierdził, że K. G. nie jest niezdolny do pracy (k. 166 akt organu rentowego).

Powyższe orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS stało się podstawą do wydania przez organ rentowy decyzji z 26 lutego 2015 r., w której Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 stycznia 2015 r. (decyzja k. 167 akt organu rentowego).

Biegli lekarze ortopeda, neurolog, psychiatra oraz psycholog w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u K. G. chorobę zwyrodnieniową stawu barkowego prawego z przewlekłym zespołem bólowym i ograniczenie ruchomości, stan po akromioplastyce i rekonstrukcji stożka rotatorów, zapalenie tkanek okołostawowych barku lewego z uszkodzeniem ścięgna mięśnia nadgrzebieniowego i podłopatkowego z zespołem bólowym i ograniczeniem ruchomości, (...) lewostronny, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowego, przebyte złamanie podudzia prawego oraz dalszej nasady kości promieniowej lewej oraz upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim. Powyższe, ze względu na stan narządu ruchu oraz stan psychiczny powoduje, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 30 czerwca 2018 r. (opinia k. 15).

Ubezpieczony, ur. (...), wykonywał prace fizyczne, będąc zatrudnionym m. in. jako stolarz, ślusarz oraz pracownik rolny w PGR (świadczenia pracy k. 7-14 akt organu rentowego). Ubezpieczony ma wykształcenie niepełne podstawowe (okoliczność niesporna).

### ***Sąd Okręgowy zważył, co następuje:***

Odwołanie K. G. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do treści art. 12 ust. 1, 2 i 3 przytoczonej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

K. G. miał ustalone prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 grudnia 2014 r. W niniejszej sprawie spornym było zatem jedynie określenie, czy ubezpieczony nadal, tj. od 1 stycznia 2015 r. jest niezdolny do pracy, a jeśli tak, to w jakim zakresie i czy niezdolność ma charakter trwały czy okresowy.

W celu rozstrzygnięcia powyższego, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych ortopedy, neurologa, psychiatry oraz psychologa. Biegli stwierdzili (k. 15), że ubezpieczony jest nadal, tj. od 1 stycznia 2015 r. do 30 czerwca 2018 r. częściowo niezdolny do pracy rozpoznając chorobą zwyrodnieniową stawu barkowego prawego z przewlekłym zespołem bólowym i ograniczenie ruchomości, stan po akromioplastyce i rekonstrukcji staozka rotarów, zapalenie tkanek okołostawowych barku lewego z uszkodzeniem ścięgna mięśnia nadgrzbietowego i podłopatkowego i zespołem bólowym i ograniczeniem ruchomości, (...) lewostronny, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowego, przebyte złamanie podudzia prawego oraz dalszej nasady kości promieniowej lewej, upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim.

W uzasadnieniu opinii biegli wskazali m. in., iż stwierdzili w przedmiotowym badaniu ubezpieczonego ograniczenie ruchomości kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, ograniczenie ruchomości czynnej barku prawego w stopniu znacznym oraz barku lewego w stopniu miernym, zniekształcenie dalszej nasady kości promieniowej lewej, osłabienie siły mięśniowej jak również osłabienie czucia w obrębie palców lewej ręki, zniekształcenie w 1/3 podudzia prawego z zachowaniem osi kończyny. W ocenie biegłych, stwierdzone u wnioskodawcy schorzenia upośledzają jego sprawność i wydolność fizyczną. Obustronne ograniczenie ruchomości barków z przewlekłym zespołem bólowym, osłabienie funkcji lewej ręki oraz współtowarzyszący zespół bólowym kręgosłupa lędźwiowego powodują ograniczenia w podjęciu pracy zawodowej tj. pracy fizycznej dotychczas wykonywanej przez ubezpieczonego. Ponadto, zdaniem biegłych, występujący u K. G. stopień zaawansowania zmian chorobowych nie rokuje wyleczenia przed upływem 3 lat i prawdopodobnie będzie wymagać ponownego leczenia operacyjnego. Biegli psychiatra i psycholog określili funkcjonowanie ubezpieczonego na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim. Po dokonaniu analizy funkcjonowania społecznego ubezpieczonego oraz aktualnego badania psychiatrycznego i psychologicznego biegli uznali również, iż K. G. jest częściowo niezdolny do pracy.

W ocenie Sądu, opinia biegłych stanowi wiarygodny i miarodajny dowód. Wskazać przy tym należy, iż została ona sporządzona przez osoby posiadające odpowiednie wykształcenie oraz wiadomości specjalne z zakresu schorzeń dotyczących ubezpieczonego. Ponadto, jej wydanie zostało poprzedzone badaniem K. G. oraz analizą zebranej dokumentacji medycznej. Opinia jest logiczna oraz należyte uzasadniona, dlatego też, w ocenie Sądu, wnioski w niej wyrażone zasługują na uwzględnienie. Schorzenia narządu ruchu, osłabienie funkcji lewej ręki znacznie utrudniają mu wykonywanie prac fizycznych. Ponadto Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87, (...)).

Zgłoszone przez organ rentowy zastrzeżenia (k. 28) do powyższej opinii biegłych Sąd uznał za niezasadne, gdyż nie zawierały one żadnych konkretnych zarzutów dotyczących rozpoznania dokonanego przez biegłych lub wyciągniętych przez nich wniosków. Zostały przy tym oparte wyłącznie na stwierdzeniu różnicy pomiędzy w wynikami badania przedmiotowego wnioskodawcy poczynionego przez Komisję Lekarską a wnioskami wyrażonymi w opinii. Dlatego też Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych z zakresu ortopedii, neurologii, psychiatrii oraz psychologii.

K. G., będąc zatrudnionym, wykonywał prace fizyczne, ostatnio jako ślusarz od 2006 r. Stąd też, mając na uwadze wnioski zawarte w opinii biegłych, uznać należy, że jest on częściowo niezdolny, w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Podkreślić bowiem należy, iż główną przyczynę powyższego stanowią występujące u ubezpieczonego upośledzenia sprawności i wydolności fizycznej. Dodatkowo, na ocenę kwestii niezdolności do pracy K. G. wpływ ma stan psychiczny wnioskodawcy. Z tych też względów Sąd uznał, iż ubezpieczony spełnił wszystkie, wyrażone w art. 57 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przesłanki do uzyskania spornego prawa.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 490) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2015 poz. 1078).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 30 czerwca 2018 r.